

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/672/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201145
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614201145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, proti odporcovi: Y. U., nar. X.XX.XXXX, bytom I. T., B. X. H. XXXX/X, o zaplatenie 537,69 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/105/2014-43 zo dňa 15.5.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa.

Mal za to, že záväzok odporcu vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky zanikol jeho splnením, keďže odporca v zmysle tvrdení navrhovateľa uhradil sumu 2.501,31 eur, t.j. viac, než mu bolo poskytnuté. Nakoľko priemerná úroková miera z úverov obchodných bánk pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatnosti od 1 do 5 rokov predstavovala v čase uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 30.4.2009 13,16 %, je podľa názoru súdu dohodnutá úroková sadzba vo výške 64,18 % v rozpore s dobrými mravmi, keďže podstatným spôsobom, niekoľkonásobne prevyšuje úrokovú mieru, pri ktorej banky poskytovali spotrebiteľské úvery za rovnakých podmienok (v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/26/2011). Vzhľadom na neplatné dojednanie o úroku (§ 39 Obč. zák.) nemôže na jeho základe vzniknúť odporcovi žiadna povinnosť.

Neplatným z dôvodu neurčitosti je podľa prvostupňového súdu aj zmluvné dojednanie o podmienkach poskytnutia revolvingu (úveru), ktorý mal byť odporcovi, podľa tvrdenia navrhovateľa, poskytnutý vo výške 1.215,60 eur. Totiž, pokiaľ podmienkou poskytnutia revolvingu - navýšenia (úveru) je splatenie vždy prvých 18 splátok a následne vždy každých ďalších 24 splátok pri úvere so splatnosťou 36 mesiacov, nie je zrejmé, ako môže dlžník pri splatnosti úveru 36 mesiacov zaplatiť najskôr 18 splátok a potom ďalších 24, čo je spolu 42 splátok. Neurčitosť dojednania je aj v tom, že nie je zrejmé, či sa výrazom každých ďalších 24 splátok rozumejú len splátky zaplatené neprerušene. Nadväzne, pokiaľ navrhovateľ na základe absolútne neplatného právneho úkonu poskytol odporcovi revolving (úver), nemôže sa domáhať vrátenia peňažného plnenia titulom zmluvy, ale vydania bezdôvodného obohatenia.

Okrem toho navrhovateľ nepreukázal, že odporcovi vyplatil revolving (úver) 1.215,60 eur. Pokiaľ by bolo možné predmetné dojednanie o revolvingu považovať za platné, dotknutá zmluva o úvere je zmluvou

v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZSÚ“), preto musí obsahovať všetky ním stanovené náležitosti. Nebolo preukázané tvrdenie navrhovateľa, že odporca bol povinný poskytnutý revolving (úver) splatiť v 24 mesačných splátkach po 50,65 eur, keď v dotknutej zmluve o úvere absentujú niektoré náležitosti vyžadované ZSÚ, konkrétne výška, počet a termíny splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru a priemernej hodnote RPMN, čo má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako ako v prípade vzniku záväzku odporcu vrátiť poskytnutý úver 633,14 eur platí, že úroková sadzba vo výške 59,92 % je z rovnakých, vyššie uvedených dôvodov, v rozpore s dobrými mravmi, a teda dojednanie o nej je neplatné.

O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Odporca bol síce v konaní úspešný (§ 142 ods. 1 O.s.p.), preto by mal mať právo na náhradu trov konania, avšak tento procesný nárok si neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že odvolací súd vyhovie jeho návrhu, eventuálne zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namietal neúplné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Výška odplaty za požičanie prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola ku dňu uzavretia úverovej zmluvy upravená osobitnými ustanoveniami (§ 53 ods. 6 Obč. zák. § 3 ods. 10, 11 ZSÚ), preto sa ust. § 39 Obč. zák. ako lex generalis nemôže uplatniť. Výber aplikovanej právnej normy nie je nijako vysvetlený, z dôvodu čoho je napadnuté rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné. S poukazom na § 53 ods. 6 Obč. zák., § 30 ods. 10, 11 ZSÚ, § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. bola výška odplaty za spotrebiteľské úvery výslovne upravená a regulovaná a stanovovala maximálnu hranicu odplaty a právne dôsledky jej nedodržania; aplikácia inštitútu dobrých mravov preto neprichádza do úvahy. Maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe dotknutej zmluvy, bola 68,98 %, pričom dojednaná výška odplaty ju neprevyšuje, a teda je v súlade s platnou právnou úpravou a závery súdu sú nezákonné. Zároveň nikto netvrdil a neuplatňoval námietku neplatnosti dojednaní o výške odplaty, hoci podľa § 3 ods. 11 ZSÚ by sa vyžadovala.

Odvolateľ ďalej namietal nezákonný výklad a záver o ustanoveniach o revolvingu. Samotné skúmanie poskytovania ďalšieho revolvingu (t.j. nie v poradí prvého - po uhradení 18 splátok úveru) nemá vo vzťahu ku konaniu žiadny význam, lebo nároky z tohto ďalšieho revolvingu v konaní uplatnené neboli; navrhovateľ požadoval nároky súvisiace s v poradí prvým revolvingom, čo ani samotný súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nespochybnil. Závery súdu ohľadom interpretácie ustanovenia upravujúceho predpoklad pre vznik nároku na revolving sú nesprávne - po uhradení 18 splátok vznikne nárok na v poradí prvý revolving, čím dôjde k navýšeniu počtu splátok, keď k zostávajúcim 18 pribudne ďalších 24; po poskytnutí revolvingu je teda počet zostávajúcich splátok 42 a ich poradie je 19. až 60. Ak dlžník pokračuje v splácaní a uhradí ďalších 24 splátok (v poradí 19. až 41. splátka), môže dôjsť k vzniku ďalšieho revolvingu. Pojem „každých ďalších splátok“ predstavuje všetky splátky nasledujúce po uhradení 18 splátok. V tej súvislosti odvolateľ namietol, že súd pri vykladaní dotknutých ustanovení ani len nezvolil výklad zachovávajúci platnosť právneho úkonu.

Ani záver, že zmluva o úvere neobsahuje predpísané náležitosti, nemá, podľa odvolateľa, oporu v skutkovom a právnom stave. Zákonnej požiadavke konečnej splatnosti úveru, nakoľko jej presný termín pri revolvingovom úvere nie je možné určiť, zodpovedá ust. čl. 4 bod 4.6., kde je upravená aj otázka výšky splátok a termínu ich splatnosti (zostávajú nezmenené). Údaj o priemernej hodnote RPMN sa má podľa ZSÚ uvádzať ku dňu uzavretia zmluvy, nie ku dňu poskytnutia úveru. V konaní bola predložená karta klienta, kde sa nachádza údaj o vyplatení revolvingu (úveru); to, že bol poskytnutý, a že odporca zavádza, že poskytnutý nebol, logicky vyplýva aj z výšky uplatňovaného nároku - časť splátok, ktorými bol revolving (úver) uhrádzaný, a nie celá jeho výška.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.),

preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa vychádzajúc zo súhrnného záveru, že (by) mu nebolo možné vyhovieť, nakoľko záväzky odporcu zanikli splnením. Odvolací súd predmetný záver súdu I. stupňa vyhodnotil ako náležitý, na zdôraznenie jeho správnosti predkladá ďalšiu argumentáciu, pričom v súlade so zásadou procesnej ekonomie sa venuje dôvodu, ktorý sám osobe postačuje pre konečné/meritórne posúdenie veci.

Takýmto (dôvodom) je konštatovanie absencie údajov o konečnej splatnosti úveru, ktorá musí byť vymedzená konkrétnym dátumom. Nepostačuje vymedzenie len počtom mesiacov, počas ktorých bude spotrebiteľ úver splácať, o to viac, že zmluva neuvádza ani termín začiatku splácania úveru. Hoci ide o bezprostredne súvisiace informácie, údaj o počte splátok je samostatným a kvalitatívne odlišným údajom (od konečnej splatnosti dlhu) obligatórne vyžadovaným právnu normou s osobitným cieľom/významom zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočný rozsah podkladov pre rozhodnutie o ne/uzavretí zmluvného záväzku. Z tohto pohľadu je postup/snaha navrhovateľa obchádzať spotrebiteľskými predpismi explicitne vyžadované údaje neakceptovateľná. Údaj ohľadom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - konkrétny dátum - totiž dotknutá zmluva o úvere neobsahuje.

Bezpredmetná je z tohto pohľadu argumentácia odvolateľa, že konečnú splatnosť pri revolvingovom úvere nie je možné určiť. V súdnej veci sa totiž nejedná o klasický revolvingový úver (t.j. úver, ktorý po doplnení finančnej čiastky možno opätovne čerpať), ale len o podmienené navyšovanie poskytnutej sumy (viď bod 4.1. Zmluvných dojednaní - odhliadnuc od skutočnosti, že predmetné „zmluvné ustanovenie“ by malo byť obsahom úverovej zmluvy, nie len prílohy, zavádzajúco označenej ako Zmluvné dojednania, ale v skutočnosti majúcej charakter všeobecných zmluvných podmienok, ktoré predstavujú dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru) po riadnom plnení vopred určeného počtu splátok. Možno preto uzavrieť, že určiť konečnú splatnosť úveru, keď navyše sám navrhovateľ v zmluve uvádza, že je splatná v 36 mesiacoch - je v predmetnom prípade možné.

Vzhľadom na uvedené je nutné úver poskytnutý odporcovi zo strany navrhovateľa na základe zmluvy o (revolvingovom) úvere zo dňa 30.4.2009 vo výške 929,43 eur (výška úverového limitu) považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nadväzne, pokiaľ by aj zodpovedalo skutočnosti tvrdenie navrhovateľa, že odporcovi bol 23.11.2010 poskytnutý revolving 1.215,60 eur (správne sa jedná o súčet údajne poskytnutého úveru 559,22 eur a zmluvnej odmeny za poskytnutie revolvingu 656,48 eur v zmysle bodu 6. dotknutej zmluvy, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 splátkach po 50,65 eur), teda celkovo by mal odporca zaplatiť 2.145,03 (poskytnutý úver 929,43 eur bezúročný a bez poplatkov, poskytnutý revolving so zmluvnou odmenou 1.215,60 eur), pričom už uhradil 2.501,31 eur, ako to potvrdil samotný navrhovateľ, potom odporca navrhovateľovi už nič nedlhuje. Nesprávnou je v danej spojitosti odvolacia argumentácia, v zmysle ktorej karta klienta preukazuje vyplatenie tvrdenej čiastky úveru (1.215,60 eur) keď je z okolností prípadu zjavné, že do uplatnenej sumy navrhovateľ započítal i svoju zmluvnú odmenu 656,48 eur.

Na základe konštatovaného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Nad bezprostredne nevyhnutný rámec odvolací súd poukazuje na okolnosť, že podľa údajov zmluvy o (revolvingovom) úvere zo dňa 30.4.2009 v jej bode 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere RPMN za úver predstavuje 61,32 %, ročná úroková sadzba úveru predstavuje 64,18 %.

V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zjavné, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká.

Z vyššie uvedených údajov bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere zmluvy o (revolvingovom) úvere zo dňa 30.4.2009 však vyplýva, že RPMN za úver (61,32 %) je nižšia, než úroková sadzba úveru

(64,18 %), čo pri správnosti oboch údajov nie je možné. Buď je nesprávna hodnota RPMN za úver alebo ročnej úrokovej sadzby úveru.

Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru a údaj o RPMN je z hľadiska informovanosti spotrebiteľa o podmienkach, resp. nákladoch úveru, nevyhnutné považovať za základné údaje zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenú požiadavku zdôrazňuje samotný ZSÚ, ktorý absenciu či už údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru alebo údaj o RPMN za úver sankcionuje (vo vzťahu k dodávateľovi - poskytovateľovi úveru) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 4 ods. 2 písm. h/, resp. písm. k/ v spojení s § 4 ods. 3 veta posledná ZSÚ). Nesprávnosť niektorého z uvedených dvoch údajov možno vyhodnotiť ako jeho absenciu. Spotrebiteľ totiž nemá a nemôže mať záujem na tom, aby bol o podmienkach úveru v tak dôležitej oblasti, akou sú náklady úveru, informovaný mylne. Nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby alebo o RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií od poskytovateľa úveru.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, odporca si predmetný procesný nárok neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a vlastne mu žiadne trovy ani nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.